

Про те, які повноваження має представник Української Православної Церкви у Верховній Раді України, чи враховується в Парламенті позиція Церкви під час вирішення тих чи інших суспільно важливих питань, чи довго ще стоятиме храм-намет навпроти Верховної Ради, чи потребує український народ ювенальної юстиції та як сприймають законотворці борців з ІНН – в інтерв'ю для «Православ'я в Україні» протоієрея Василя Русінки, повноважного представника Української Православної Церкви у Верховній Раді України.

— Отче Василіє, Ви є повноважним представником Української Православної Церкви у Верховній Раді України. Які першочергові завдання поставила перед Вами Церква, делегуючи в Парламент?

— Дійсно, рішенням Священного Синоду Української Православної Церкви від 10 лютого 2011 року мене було призначено повноважним представником УПЦ у Верховній Раді України.

Священноначаллям нашої Церкви як таких конкретних першочергових завдань перед представництвом у Верховній Раді не ставилось. На сьогодні ми проводимо ту роботу, яка велася до цього часу архієпископом Львівським і Галицьким Августином, тобто над пропозиціями стосовно внесення певних законодавчих змін до Податкового кодексу України з урахуванням кількатисячних звернень віруючих Української Православної

Церкви.

— Які повноваження Ви маєте, і які створено механізми впливу на законотворчий процес?

— Відмітимо, що представництво УПЦ носить дорадчий характер роботи, а саме: представляє Церковну позицію, висловлює думку віруючих або священноначалля щодо тих чи інших законодавчих ініціатив у Парламенті.

Головна мета представництва УПЦ у Верховній Раді — адаптація українського законодавства і нормативно-правових актів до потреб всієї повноти Церкви.

— Як ставляться депутати до Вашої діяльності у Верховній Раді? Чи знаходить позиція Церкви з тих чи інших питань розуміння серед членів депутатського корпусу?

— Хочу подякувати керівництву апарату Верховної Ради та багатьом народним депутатам України за позитивне ставлення до повноважного представництва УПЦ у Верховній Раді. Зустрічі на засіданні робочих профільних комітетів, а також кулуарне обговорення нагальних питань проходять у конструктивному діалозі. Звичайно, бувають і непорозуміння, але Церковна позиція завжди впливає на кінцевий результат того чи іншого законопроекту.

«Найбільше запитів віруючих стосуються внесення змін до Податкового кодексу України»

— Чи розглядаєте Ви запити та прохання православної громадськості, що надходять на ім'я Предстоятеля УПЦ і стосуються безпосередньо роботи Верховної Ради? Щодо яких законопроектів надходить найбільше запитів?

— Аналізуючи кількість надходження письмової кореспонденції від віруючих УПЦ, слід підкреслити, що їх громадська позиція щодо законотворення — надзвичайно активна.

Надходять листи різного характеру. Наприклад, із приводу негативного впливу реклами алкоголю та тютюну на дітей, стосовно ювенальної юстиції, екстрасенсів, ворожбитів, ігорного бізнесу, тоталітарних сект, які створюють морально-духовну небезпеку для нашого суспільства, а також чисельні звернення щодо введення в навчально-виховний процес у школах та дошкільних закладах Слова Божого.

Найбільше листів і телеграм стосуються внесення змін до Податкового кодексу України, а саме захисту прав віруючих, які за своїм релігійним переконанням відмовляються від електронного реєстру та будь-якого ідентифікатора особистості тощо.

— Які процеси чи законопроекти були у сфері Вашої особливої уваги протягом останніх місяців?

— Нещодавно ми брали участь у засіданні робочої групи стосовно передачі Церковного майна та цінностей релігійним організаціям. Завершено роботу щодо законопроекту стосовно внесення змін до Податкового кодексу України та деяких Законів України з приводу будівництва культових споруд, автор яких В. Хомутиннік, та інше.

«Храм-намет, що навпроти ВР, є нагадуванням владі про захист прав релігійних організацій»

— Часто на адресу Церкви лунають звинувачення, що вона «мовчить» під час обговорення важливих для суспільства законопроектів. Наприклад, коли було ратифіковано конвенцію, згідно з якою, як написали ЗМІ, українських дітей дозволено всиновлювати представникам сексуальних меншин, громадськість обурилася, чому Церква не протестувала проти прийняття такого законопроекту. У цьому ключі запитання: чи намагається УПЦ, яка через свого представника у ВР відстежує ті закони, які безпосередньо стосуються релігійної площини, реагувати на все, що приймається в Парламенті?

— Українська Православна Церква виявляє належну реакцію під час обговорення важливих для суспільства законів. Крім того, офіційні ЗМІ УПЦ своєчасно висвітлюють позицію Церкви - це рішення або звернення Священного Синоду, офіційна позиція Синодальних відділів або Комісій, архієрейські звернення тощо.

Ми добре розуміємо, що Церква — живий організм, це народ Божий, тому доводиться реагувати не тільки на суто Церковні питання, але брати участь у різних дискусіях, що стосуються життя суспільства, враховуючи християнські цінності й культурологічні основи нашого народу.

— Багатьох хвилює питання: чи довго ще стоятиме храм-намет навпроти Верховної Ради, і яка мета перебування його там?

— Ми пам'ятаємо, що нещодавно були порушені права віруючих УПЦ із боку УПЦ-КП - силоміць захоплено храм громади УПЦ в Тернопільській області. Встановивши храм-намет, віруючі в такий спосіб говорять про поправлення їх законних прав на захоплене майно. Тому, певно, до вирішення питання повернення майна законному власнику, храм-намет буде служити нагадуванням владі про захист прав релігійних організацій.

«Ювенальна юстиція несе в собі загрозу інституту сім'ї»

— Неоднозначним є ставлення серед громадськості до такого явища як ювенальна юстиція. Одна частина людей сприймає її як чи не найбільшу загрозу інституту сім'ї в Україні. Інша - як один із перевірених європейських методів протидії насильству в сім'ї. Наскільки реальним є впровадження на законодавчому рівні ювенальної юстиції в Україні? Чи відслідковує Церква процеси, які відбуваються в цьому напрямку?

— 28 травня 2010 року Українська Православна Церква висловила свою чітку негативну позицію стосовно ювенальної юстиції зверненням Священного Синоду до громадськості та до державних органів влади. Ювенальна юстиція несе в собі загрозу інституту сім'ї.

Сім'я — це основа суспільства. Потрібно враховувати, що Церква відіграє значущу роль у формуванні сім'ї як складової суспільства, що має свої традиції, культуру, несе в суспільство високо духовні цінності. Поміж тим Церква визнає необхідним захистити дітей від можливої агресії та насильства з боку дорослих. Дуже важко знайти межу між покаранням та жорстоким ставленням до дитини.

Якщо примножувати християнські цінності, то ніяких нововведень на кшталт ювенальної юстиції не потрібно — вони нічого не мають спільного з нашою культурою, традицією і ментальністю. Зараз у нашому законодавстві достатньо законів, які дозволяють

покарати батьків чи неповнолітніх правопорушників.

— Чи визнає держава колись таку посаду як «священнослужитель»?

— Якщо в цьому є необхідність, будемо молитись, щоб посада «священнослужитель» з'явилася в офіційному Державному переліку професій України.

— Одним із найбільш гострих питань є ідентифікаційні номери. До редакції інтернет-порталу «Православ'є в Україні» часто телефонують віруючі, які протестують проти прийняття кодів і висловлюють занепокоєння, що держава не врахувала прохання Церкви вести облік виключно за прізвищем, ім'ям та по батькові. Чи не могли б ви уточнити, з яким саме проханням звернулося священноначалля УПЦ до органів державної влади і чи було прохання враховано?

— Про це питання я говорив дещо раніше, але доповню: 17 березня 2011 року відбулося засідання Синодальної Богословсько-канонічної комісії, на якому було прийнято рішення звернутися від імені Священного Синоду УПЦ до Президента України, Кабінету Міністрів та до Верховної Ради з проханням захистити порушені конституційні права віруючих громадян України і внести відповідні законодавчі зміни.

— Ставлення до тих, хто бореться з кодами, і в суспільстві, і в церковному колі є досить напруженим. Як сприймають протестувальників законотворці, наскільки ця ініціатива громадськості знаходить розуміння серед народних депутатів?

— Ставлення неоднозначне. Проте більшість народних депутатів розуміють, що задля побудови соціально захищеної держави потрібно шанувати свій народ, тому доводиться шукати компроміси. Нехай у цьому нам допомагає Господь.

Автор статті: Сашко Ветров